

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorvm

VD16 B 5530

Lex IX. & finalis. Quicumque maleficorum labe pollutum audierit, depræhenderit, occupauerit: ilico ad publicum pertrahat, & iudicium oculis communis hostem salutis ostendat. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

nisi à Deo. Quæ autem sunt à Deo, ordinata sunt. Itaq; qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt.

LEX IX. & finalis.

Quicumque maleficorum labe pollutum audierit, deprehenderit, occupauerit: ilico ad publicum pertrahat, & iudicum oculis communis hostem salutis ostendat. Si quisquam ex agitatoribus, id est aurigis, seu ex quolibet alio genere hominum contra hoc edictum venire tentauerit, aut clandestinis supplicijs etiam manifestum reum maleficæ artis oppresserit: ultimum supplicium non euadat, geminæ suspicionis obnoxius, quod aut publicum reum, ne facinoris socios publicaret, seueritati legum, & debita subtraxerit questioni: Aut proprium fortassis inimicum sub huiusmodi vindictæ nomine, consilio atrocior confecerit.

CIRCA hanc L. notandum est ex Doctoribus, qui in hanc, sicut in alias leges huius tituli, breuissimè commentati sunt, quod maleficum licet cui libet propria auctoritate capere.

pere, & Iudici præsentare. Quod singulare est, sed ita intelligendum, (quamuis Doctores generaliter loquantur) quando in manifesto crimine deprehenditur. Regulariter autem in alijs criminibus prohibitum hoc est. Commune autem est in hoc crimine & in alijs, quod nemini licet maleficum etiam manifestum propria auctoritate occidere. Deinde ex hac lege in illis verbis (*Ne facinoris socios publicare, &c.*) colligunt DD. crimen malefici esse de genere exceptorum. Alberic. hic & Godefrid. Glossa & Salycet. in L. fin. C. de accusat. Barto. in L. Repeti. de quæst. Marsil. ibid. Bald. lib. 1. consil. 95. incip. Regula iuris. Panormitan. Ioan. Imol. & Anthon. à Butr. in cap. 1. de confess. & alij, quos citavi ad longum in 2. memb. tractat. de confes. malef. conclus. 1. ratione 3. Quare consequenter tradunt, confessum de se in hoc crimine super aliorum scilicet sociorum criminis conscientia, posse & debere interrogari, & interrogatus in conscientia, sub pcena peccati mortalis tenetur facinoris socios iudici publicare, vt in 2. memb. d. tract. ostensum latius est. Vnde communis regula eruitur, quam ponunt Glossa cum text. in cap. 2. de confessis. Panorm. Anthon. Ioan. Imol. Cardinal. Zabarella, Hostiensis, & omnes Doctores ibidem, cum Iuris peritis. in L. fin. C. de accusatio. quod in criminibus exceptis de se confesso, credendum est contra socios criminis, non

quidem quantum ad condemnandum, sed ad præsumendum. Aliàs profectò non est inuenire discrimen inter crimina excepta, & non excepta, secundum mentem canonum & legum, ac Doctorum. Maximè autem inquirendum in hoc crimine de socijs, quia malefici communiter, vt experientia docet, habent socios, & credo haud ex multis repertum vnum, qui solus sine socijs hoc scelus commiserit. Præterea cum malefici sint hostes communis salutis, iuxta præsentem L. contra socios inquirere etiam tendit ad communem salutem omnium. Quia nisi maleficorum crimen radicatus extirpetur, salus communis non habebitur. Præterea cum DD. aduertendum est, quod si quis propria auctoritate notorium maleficum interfecerit, duplicem suspicionem ex hac L. incurrit, tum quod conscius sit maleficij, timueritq; ne socios detegeret, si tortura adhibeatur; tum quod ratione vindictæ fortassis fecerit. Circa hunc articulum notat Bald. singulariter, quod non licet subtrahere aliquem reum quæstioni, vel torturæ, nec facere, quod veritas non possit apparere. Ex dictis mala præsumptio sumitur contra eos, qui aliquando maleficis consulunt, aut eos admonendo instruit, vt fugiant, quando grauibus indicijs laborât: Hi incurrunt suspicionem, aut quod socij criminis sint, aut quod veritatem velint latere & iustitiam impedire; aut quod magis
ament

ament corporis & famæ æstimationem rei
contra ordinem charitatis, quàm eius animæ
salutem, quæ præstat omnibus rebus in hoc
mundo habitis.

*Circa hanc L. cum Doctores ex ea colli-
gant, nominationē malefici facere præsump-
tionem contra socium facinoris, breuiter
tractandum est de indicijs, ex quibus crimen
maleficorum deprehendi potest.*

DE INDICIIS CRIMI-
nis maleficij.

NOTANDVM in primis, quod diuersus est
gradus indiciorum. Quædam enim sunt
remota: quædam propinqua: alia propin-
quissima.

Deinde in materia indiciorum multum
valet omnium iudicio arbitrium iudicis: fal-
luntur tamen aliqui in intelligentia huius
nominis, aut saltem in iudicio, qui putant,
quod arbitrium iudicis sonet, quod ipsi ex
suo capite & voluntate possint definire, &
quod eorum propria prudentia debeat for-
mare iudicium. Iudicis arbitrium forman-
dum est ita, vt sit iuri & æquitati consonum, &
in hoc non debet sequi propriam conscien-
tiam, sed publicam scientiam, vt multis al-
legationibus ostendunt Andreas Barbatius